

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagy
helyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 2 " 50 "
Egész évre . . . 5 " — "
Megjelen hetenként egyszer,
Vasárnap.

Szerkesztői szállás:
Hal-piac, 250. sz., hová a
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Vegyes tartalmú hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.

A nyiltterben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számítatik.

Bélyegdíj minden beíratásért
30 kr.

Hirdetések elfogadtatnak Tóth
László könyvnyomdájában, 3-ik
tized Budai-nagy-útca 184. sz.

Kecskemét, október 2.

Tisztelt szerkesztő úr!

Mint városunknak egyik igénytelen polgára, ki a nyilvános életben alig veszek tevékeny részt, de az eseményeket, nemkülönben azon tényezőket, melyek városunk ügyeire és sorsára befolyással bírnak, folyton éber figyelemmel kísérem, indítatva érzem magam általános szempontokból közállapotainkról egyet-mást elmondani, annak reménye nélkül, hogy jelenlegi viszonyaink közt attól bármi sikert is ígérjek magamnak. Soraimnak azon okból kérek helyet becses lapjában, mert azon párthoz tartozom, mely e lapot eredetileg is megindította, továbbá mert a „Kecskeméti Lapok“ hivatásához híven városunk és a polgárság érdekeit elismerésre méltó buzgalommal tárgyalja, végre pedig mert az ön lapjának, mint az ez idő szerint kisebbségben levő párt közegének, alkotmányos fogalmak szerint is kötelességszerű hivatása a többség eljárását bírálni, a fölött örködni és a netán mutatkozó helytelenségek ellen minél erélyesebben felszólalni, habár annak közvetlen kézzelfogható eredménye nem lenne is. A jelenleg kisebbségben levő párt a közgyűlésekben ezen kötelességét nagyon is lazán teljesíti, és ezt eléggé rosszul teszi, mert tekintve az értelmi súlyt, melylyel az tagadhatatlanul bir, erélyes fellépése nem egyszer sikeresen ellensúlyozhatná az előtérbe tolaikodó személyes, nem mindig a közérdekekkel egyező törekvéseket. Jelen soraim közlésére a „Kecskemét“ 38. számában megjelent „függetlenségpárti“ aláírással ellátott politikai cikk indított, melyben a jövő országos képviselői választásokra a korteskedés teljes erővel megindítatik. Ne tartson attól t. szerkesztő úr, hogy most már politikai cikket írok, ezt azért sem teszem, mert a vidéki politikai lapokat nevetségeseknek tartom, azok a legkritikább esetekben mutatnak valamennyi önállóságot és eredetiséget, csak a fölülről jövő intésnek engednek, vezényszóra teszik kanyarulásaikat, ahogy parancsolják nekik, majd pogányul szidnak, majd szelidebben szólnak, és ezt is sokszor tapintat nélkül, ügyetlenül teszik. A nevezett cikket elolvastván, az imént mondottat újból tapasztaltam, nem állt egyébből, mint Kossuth nagy irányú leveleinek és az „Egyetértés“ már kisebb irányú cikkeinek idézeteiből, meg aztán hogy hoszszabbra nyuljon, a nyomorult deákpárti hazaárulóknak szánt, már sokszor hallott és általunk könyvnélkül is elmondható nyájaskodásokból; ezt mind épen úgy tudtuk volna, ha soha sem olvassuk. De mégis az a jó oldala volt annak a cikknek, hogy

velem együtt talán többeket is gondolkodóba ejtett, nem ugyan arra nézve, mennyire boldogító lesz mindnyájunknak a függetlenségi párttal egyesülni, hanem arra nézve, hogy nekünk talán egyéb dolgunk is lehetne mint szünet nélkül, az év kezdetétől annak végeig az ország dolgait végezni. Talán oly jó dolgunk van nekünk, hogy elbirjuk saját kárunk nélkül azt a folytonos zaklatást és izgatottságot, melylyel némely szenvedélyes politikus a népet örökös mámorban tartja fogva, és melynél fogva azt oly eszmékkel foglalkoztatja, mihez korlátolt értelme föl nem ér? Nem az örökös politikai hajszolás és pártviszály egyik oka-e annak, hogy a községi ügyekkel, mint alárendeltekkel csak másodlagosan foglalkozunk? Kétségtelenül szép dolog, ha a népben megérik az érzék és értelem az ország dolgai iránt is, de az ne legyen mindennapi kenyér, vidéki politikusaink pedig azzá teszik, ennek egyenes következménye pedig az, hogy a miatt népünk elmulasztja megtenni a mi inkább rá lenne bízva. Az örökös pártoskodásnak köszönhetjük, hogy városunk sehogy se tud örvendetes haladásnak indulni, a pártviszálylyal szövetkezett személyeskedések hozták felszínre a következményeikben oly szánandó és károsan kiható felekezeti gyűlölködéseket, bénítólag hatnak közművelődési intézeteink felvirágzására; a párt hatalmába és elnézésébe bízva történik egy is más is, mi nem a közügynek szolgál hasznára. Utcáinkban nyáron az ember megfúl a portól, ősszel és télen megakad a közlekedés a feneketlen sártól, terveziink gazdasági iskolát, de nem állítjuk fel, másutt a tudománynak palotákat építenek, nálunk bizonyos osztályok évről-évre máshova hurcolkodnak, csak az a szerencsénk, hogy őseink előrelátóbbak voltak, különben az se volna mi kicsi megvan; egy hajdan jó hirben állott tudományos intézet nagy hanyatlásnak indult, és így még tovább folytathatnánk panaszunkat, hogy végét nem érnénk, és mégis nem akarjuk belátni a sok rengeteg bajt és hiányt, nem ezeken akarunk segíteni, hanem évről-évre emésztjük erőnket oly dolgokon, melyek nem reánk bizattak, nem városunk bajaival, hanem az ország dolgával bibelődünk. Sokkai jobb véleménynyel vagyok a függetlenségi párti cikkirő képességéről, minthogy azt tenném fel róla, hogy ő nem ismeri azon föltételeket, melyek egy nemzet függetlenségére okvetlen szükségesek. A szegény és tehetetlen ember sohase lehet önálló és független, mindég függ a gazdagabbtól és nálánál ügyesebbtől. Nincsenek nekünk szakembereink, mi minden lépten-nyomon a tanultabb és ügyesebb külföldre szorulunk,

ki tudatlanságunkat szépen kizsákmányolja; tessék előbb nálunk több szaktudományt meghonosítani, és ha a magunk emberségéből meg tudunk élni, akkor előállni a merész tervekkel, de akkor majd lesz a magyar embernek elég esze is, hogy a nagyhangzatú beszédekkel valódi értékükre leszállítsa.

Ideje volna már, hogy annyi kár után okosodjunk, nagy ideje lenne, hogy a reánk nehezülő pártoskodás nyúge alól, mely közügyeink hátrányára annyi jó erőt lekötve és bénítva tart, felszabaduljunk. Ez idő szerint azt csak oly módon képzelem én elérhetőnek, ha minden jóra való polgár, ki Kecskemét városa javát és jövőjét igazán szívében hordja, egy nagy és erős párttá alakul, és lesznek se nem jobb, se nem bal, se nem függetlenségi és tudj' isten még milyen, hanem pusztán Kecskemét városi párt. E pártnak programja lenne: Kecskemét városa java és felvirágzása, helyisége: az egész város, tagja lehet minden városát szerető polgár, tagsági díjt se kell fizetni, sem alapszabályait a miniszteriumnak jóváhagyás végett bemutatni. Lépjünk e pártba minél többen, aztán legyen jobbpárt is, balpárt is, a meddig neki tetszik.

Egy Kecskeméti városi párti.

Észrevételek Mádi János úrhoz intézett interpellatiomra nyert válasz felett.

A „Kecskeméti Lapok“ 37-ik számában Mádi János úrhoz, mint a kecskeméti kereskedelmi iparhitelintézet és népbank elnökéhez intézett interpellatiomra ugyanazon intézet igazgató-választmányja ugyancsak ezen lapok 39-ik számában válaszolva, méltatlankodásának egész súlyát érezteti velem, állítólag interpellatiom „modora“ miatt, mely pedig száraz tények elősorolásából állott, és szorosan a tárgyilagosság korlátai között mozgott. Állítólag, — mondom — mert az ig. vál. méltatlankodása valóssággal azon vereségben leli egyedüli magyarázatát, melyet az ig. vál. első sorban pedig védelme alá vett elnök úr épen az általuk kiküldött felülvizsgáló bizottság nyilatkozatában szenvedtek.

Hiában erőlködik az ig. vál. interpellatiom élet a számvizsgálásbani részvétem felemlítésével tompítani, miután én akkor is a létező hiányok gyökeres kijavítására törekedtem.

Helytelenitennem kellene az ig. vál. nyilatkozatában foglalt „megvető“ kitételeit még oly esetben is, ha interpellatiom egy szakképzettségét tekintve minden kételyt kizáró, mult felett rendelkező egyéniséghez lett volna intézve. Mádi úrral szemközt azonban, kinek köztudomás szerint még csak mostanában lett feladatául kitzúve szakképzettségét egy pénzügyintézet kezelése, s főként a könyvelés terén igazolni, és kinek védelmezése alkalmából az ig. vál. interpellatiomat megvetéssel érinteni merészkedik azon percben, melyben a mérleg fölülvizsgálatára kiküldött bizottság az ig. vál. válaszához csatolt nyilatkozatában épen a legeklatásabb szegénység bizonyítványt állítja ki Mádi úr szakképzettségét illetőleg: teljesen jogosítottnak érzem magam az ig. vál. kifakadásait határozottan visszautasítani.

Hagyjuk azonban az ig. vál. jellemzett kifakadásait, s nézzünk egy kissé ama bizottsági nyilatkozat szemé közé.

Ezen nyilatkozat 1-ső pontjában igazoltatik, hogy a mérleg korrekt, s a főkönyvvel megegyez. A mérleg helyességét azonban igazolta már

Tudnivalók a méter-mértékről.

(Folytatás.)

I. Hosszaság-mértékek.

Ha valaminek a hosszát meg akarjuk mérni, mit csinálunk? Elővesszük az ölet, kisebb hossz-ságoknál a hüvelykes mértékeket (az úgynevezett colstokot), ruhaféléknél a rőföt: aztán megszámláljuk, hogy a hossz-aságban, melyet meg akarunk mérni, hány-szor foglal-tatik az öl, vagy a láb (sukk), vagy a hüvelyk (col), vagy a rőf. Öl, láb, hüvelyk, rőf hossz-aságok mérésére valók, vagy a mint rőviden mondani szokás: az öl, láb, hüvelyk, rőf hossz-aság-mértékek vagy hossz-mértékek.

Nagyobb hossz-aságokat öleken vagy láb-akban, a kisebbeket hüvelykeken szoktuk kifejezni, ép úgy, mint a nagyobb pénzösszegeket forintok-ban, a kisebbeket pedig krajcároknak fejezzük ki. Furcsa is lenne, ha valaki arra a kérdésre: „mek-kora a lakó szobája?” azt felelné: „hossza 300 hüvelyk, szélessége 216 hüvelyk.” Ki is tudná ebből elképzelni a szoba nagyságát? Előbb át kel-lene változtatni a hüvelykeket ölekre, hogy képzeletünk lehessen róla. Az is furcsa lenne, ha valaki a deszkája vastagságát öllel fejezné ki, ilyen formát mondván: „a deszkám $\frac{1}{17}$ öl vastag.” Ki tudná ebből hamarjában előtalálni a deszka vas-tagságát? Itt meg előbb át kellene változtatni az ölet hüvelykekre, hogy elképzelhessük a vastagságot.

Ez a dolog különben — öleket átváltoztatni lábakra, hüvelykekre vagy hüvelykeket lábakra, ölekre — a közéletben is sokszor előadja magát, ha oly nagyon gyakran nem is, mint a forintokat krajcárookra, vagy a krajcárokat forintokra vál-toztatni.

Hogy a forintoknak krajcárookra, és viszont a krajcároknak forintokra számítása miként történik, arról már elég bőven szólottunk a bevezetésben. Hadd lássuk most, hogy megy a számítás, ha hossz-aság-mértékeket, például öleket hüvelykekre, és hüvelykeket ölekre kell általszámítani!

Legelőször is azt kell megtudnunk, hogy 1 ölben hány hüvelyk van, vagyis hány hüvelyk tesz 1 ölet? Ezt úgy hamarjában, fejből talán csak a mérnök tudná megmondani; azonban kiszá-mítani könnyen kiszámíthatja akárki. Azt t. i. mindenki tudja, hogy 1 ölben 6 láb van, azt is tudja mindenki, hogy 1—1 lábban 12 hüvelyk vagy-on. Már pedig ha egy lábban 12 hüvelyk találtatik, úgy nyilván való, hogy 6 lábban 6-szor 12 hüvelyk fog találtatni. Van tehát 6 lábban, vagyis 1 ölben 6-szor 12 hüvelyk, azaz 72 hüvelyk.

Most már mi is meg tudjuk mondani fejből is, hogy 1 ölben 72 hüvelyk van, vagyis 72 hü-velyk tesz ki 1 egész ölet.

Ezt tudván, könnyű lesz már most az öleket átváltoztatni hüvelykekre, és a hüvelykeket ölekre.

Ha t. i. azt akarjuk kivetni, hogy ennyi meg ennyi ölben hány hüvelyk van, úgy az ölek szá-mát sokszorozni kell 72-vel; p. o. ha tudni akarnók, hogy 3 ölben hány hüvelyk van, úgy a 3-at sok-szorozni kell 72-vel, vagyis:

$$\begin{array}{r} 72 \\ \times 3 \\ \hline 216 \end{array}$$

s így azt találjuk, hogy 3 ölben 216 hüvelyk foglal-tatik.

Ha viszont azt akarjuk kiszámítani, hogy ennyi meg ennyi hüvelyk hány ölet tesz, úgy a hüvely-kek számát el kell osztanunk 72-vel; p. o. ha tudni akarjuk, hogy 300 hüvelyk hány ölet tesz, úgy a 300-at el kell osztani 72-vel, vagyis:

$$\begin{array}{r} 72 \overline{) 300} \quad 4 \\ \underline{288} \quad \quad \quad \\ 12 \end{array}$$

s így azt találjuk, hogy 300 hüvelyk 4 ölet és 12 hüvelyket, vagyis 4 ölet és 1 lábat tesz.

A szabály szavakba összefoglalva így hangzik: 72-vel kell sokszorozni vagy osztani, a szerint, a mint öleket hüvelykekre vagy hüvelykeket ölekre kell változtatni.

Szóval elmondani könnyű e szabály, de elég bajos teljesíteni! Mert ha 72-vel kell sokszorozni vagy osztani, ugyancsak elő kell venni az egyszer-egyet, hogy biztosan és hiba nélkül tegyük meg a számítás. Már a pengő forintoknak krajcárookra változtatása sem igen megy ceruza nélkül, pedig ennél igazság szerint csak 6-tal kell sokszorozni, és az eredményhez egy zérust ragasztani. De ha öleket kell hüvelykekre változtatni, tehát 7-tel is 2-vel is sokszorozni, úgy a számítás már épenséggel bajos fejből; minduntalan elő kell szedni a ceruzát vagy krétát, hogy hibát ne kövessünk el.

És nem lehetne e bajon segíteni? Addig, míg a hossz-aság alaplímértéke 72 egyenlő részre van osztva, nem lehet segíteni. Igen is, ha az ölben 100 hü-velyk lenne, ha tehát a hossz-aság alaplímértéke nem 72, hanem 100 egyenlő részre lenne beosztva, úgy a hossz-aságok átszámítása csak oly könnyen menne, mint a mostani pénzünkkel való számítás.

A franciák voltak az elsők, kik e bajon gyö-keresen segítettek. A mult század végén, azon esztendőknél, mikor a francia nép lángesze annyi új és annyi dicső gondolattal ajándékozta meg az emberiséget, a francia törvényhozó testület a mér-tékeknek egy egészen új rendjét állapította meg. Törvényt hoztak, melyben egyebek között elren-delték azt is, hogy az 1793 ik esztendőől fogva az új francia ölben nem 72, hanem épen kerekesen 100 hüvelyk fog találtatni. Az új mértékeknek egészen új neveket is adtak. Az új francia ölet elnevezték méter-nek, és az új francia hüvelyket elnevezték centiméter-nek.

A mértékeknek azt az új rendjét, melyet a franciák a mult század végén megállapítottak, s melynek az új francia öl, a méter teszi a funda-mentumát, méter mértékrendszernek, s az akkoriban megállapított mértékeket méter-mérté-keknek nevezik. E mértékeket eleinte csak a franciák használták, de lassanként megszerették azokat a többi népek is. Mikor látták, hogy a régi ölelkek és hüvelykekkel mily bajosan, ellenben a franciák méterével mily könnyen megy a számítás, a többi népek is meggyőződtek, hogy okosabb ezekkel a régi, nehézkes számítású ölelkek és hü-velykekkel felhagyni, és helyettük elfogadni, szin-tén törvénynyé tenni a franciák méter-mértékeit. Most már a magyar országgyűlés is tör-vénynyé tette e mértékeket. Az 1876-ik esztendő első napjától fogva a hossz-aság alaplímértéke nálunk is nem az öl, hanem a méter fog lenni, és a méter nem 72, hanem 100 egyenlő részre lesz beosztva, és egy-egy ilyen rész nem hüvelyknek, hanem centiméternek fog neveztetni.

Valamint tehát a pénz alaplímértékében a fo-rintban 100 krajcár van, épen úgy a hossz-aság alaplímértékében, a méterben 100 centiméter fog lenni; és valamint a forintokat krajcárookra, vagy a krajcárokat forintokra, épen úgy fogjuk a mé-tereket is centiméterekre, és a centimétereket mé-terekre átszámítani.

Ha azt kell kiszámítani, hogy ennyi meg ennyi méterben hány centiméter van, úgy a méterek szá-mához hátulról két zérust ragasztunk, s ezzel meg-van a benne foglalt centiméterek száma. Ha például az a kérdés, hogy 14 méterben hány a centiméter? egyszerre kész a felelet, t. i. hogy 14 méterben 1400 centiméter van.

Ha ellenben azt kell kiszámítani, hogy ennyi meg ennyi centiméter hány métert tesz, úgy a centiméterek számából hátulról két számjegyet el-vágunk, s a mi az elvágó jel előtt marad, az megadja a métereket, az elvágó jel után levő rész pedig a maradé centimétereket. Például: 528 centi-méter hány métert tesz? Felelet: 5 métert és 28 centimétert.

Nemde mennyivel könnyebb ez a számítás, mint a mostani ölelkek és hüvelykekkel? Mennyi vesződség és fejtörésbe került az eddig, a mi ezentül egy pillanat műve lesz. Azon lehet csak csodál-kozni, hogy erre oly soká jöttek rá! Hiába, csak igaz az a mi igaz, az emberiség is csak úgy van, mint a magyar emberről mondják, hogy „a maga kárán tanul.”

A közforgalomban ekkoraig négy különböző hossz-aság-mértéket használtunk, t. i. az ölet, rő-föt, lábat és hüvelyket. — Ha az új törvény életbe lép, csak két hossz-aság-mértéket fogunk használni, t. i. a métert és centimétert. *) Fél annyit kell megtanulni mint eddig, s nem is kell azt a sokféle számot észben tartani mint eddig, hogy 1 ölben 6 láb, 1 lábban 12 hüvelyk van és a többi. Azt ugyan senki sem fogja elfeledni, hogy a méterben annyi a centiméter, a mennyi a forintban a kraj-cár, t. i. 100.

Mekkora lesz hát az a méter és az a centi-méter? Nagyobb lesz-e a méter a mostani ölnél vagy kisebb? Nagyobb lesz-e a centiméter a mos-tani hüvelyknél vagy kisebb? Tartsunk rendet! Feleljünk először arra a kérdésre, mi nagyobb, a mostani öl-e, vagy pedig a méter?

A méter sokkal kisebb az ölnél. Két nagy lépés tesz egy ölet, a méter pedig csak va-lamivel hosszabb egy jókora nagy lépésnél. En kis termetű ember vagyok, nagyon messze járok az öltől; és a méter a csizmám talpától mégis csak a csipőmíg ér. E két példából már jóformán tudhatja mindenki, hogy körülbelül mekkora a méter? De megmondom pontosan is. Csak igen parányit hibá-zok, a mikor azt mondom, hogy a méter fél-ölnél két hüvelykkel nagyobb, és minthogy félölnél 36 hüvelyk van, a méter pedig 2 hü-velykkel nagyobb a félölnél, még ezt úgy is mond-

*) Nagy földi távolságok mérésére eddig a mértföldet, parányi hossz-aságok mérésére pedig a vonalat használtuk. 4000 öl tett 1 mértföldet, és 12 vonal tett 1 hüvelyket. — Az új törvény szerint a nagy távolságokat kilométerekkel, a parányi kis hossz-aságokat pedig milliméterekkel fogjuk mérni. 1000 méter tesz 1 kilométert, és 10 milliméter tesz 1 centi-métert. De minthogy ezek a hossz-aság-mértékek a közfoga-lombau vagy soha, vagy csak igen ritkán fognak előfordulni, azért ezeket csak mellesleg említjük meg, nehogy az olvasó s fontos tudnivalót a nem fontosal összekeverje.

a számvizsgáló bizottság is, és azt kétségbe vonni senkinek sem jutott eszébe. Interpellatiomban csu-pán azon eltérések soroltattak fel, melyek magya-rázatot igényelnek, nehogy e lapokban megjelent forgalmi kimutatások s a mérleg között mutatkozó számos különbségek alapján utóbbinak tökéletlen-ségére lehessen következtetni.

A felülvizsgáló bizottság azt felismerve, a 2-ik pontban azon felvilágosítást adja az interpellatiom-ban — tehát általa is elismert — különbsétekre nézve, hogy a megelőzőleg készült mérleg alapján némely eltérések áttételek által lettek a főkönyv-ben kiigazítva: minek folytán a főkönyv a forgalmi kimutatásokkal is összhangzásba hozatott.

A létezett s ekként kiigazított eltérések ter-mészetét illetőleg pedig azt mondja a fel. v. bi-zottság a 3-ik pontban, miszerint azok „rovatcse-riékből eredt téves könyvelés alapján” keletkeztek.

Ezen a 2-ik és 3-ik pontban foglalt felvilágosítást azonban a mint egyrészt megnyugtatólag hangzik az évi zármérleg helyességére nézve, úgy másrészt valóban megdöbbentő színben tünteti fel a kúszált-ságot az intézet könyvelésében, az ott uralkodó rendszertelenséget s a könyvelés főelvei, szabályai-nak hiányos ismeretét. — Ezt szinte felismerve, siet a fel. v. bizottság a 4-ik s utolsó pontban megnyugtatólag hozzá tenni, hogy jövőben nem így lesz, mert — úgymond — a közgyűlés egy mérleg készítő bizottságot küldött ki, melynek hozzájárul-ásával az előforduló rovateserek könnyen lesznek kijavíthatók. Azaz hogy tulajdonképen jövőben sem lesz másként, hanem a „könnyen előforduló” ro-vateserek ezután is — csak úgy mint legközelebb — a mérlegkészítő bizottság által vagy hozzájárulásával fognak felderítettetni és kijavítottatni.

Hogy Markovics úr, midőn ezen nyilatkozatot aláírta, nem érezte-e magát indítatva Mádi urat ezekről felvilágosítani: nem tudhatom, annyit azon-ban határozottan merek állítani, hogy Markovics úr, mint önrésztes és kötelességét ismerő férfitu rögtön lemondana hivataláról, ha melléje egy bi-zottság küldetnék ki netán rovatesereinek felderítése és kiigazítása céljából. Egyébiránt nemcsak ennyit tudhat meg Markovics úrtól, ha kegyeskednek Mádi úrnak nála kérdezősködni, nevezetesen:

hogy a felülvizsgált könyvelésben eszközölt áttételek nem mindegyike becsúszott rovatesere ki-igazítása céljából történt, mert hiszen voltak az előző évekből áthozott, s a kimutatásokban rend-szerint előforduló számlák, melyek — miután a közelebbi zármérlegben fel nem találhatók — két-séggel más számlákba olvasztattak be áttételi művelettel, az efféle áttételekről pedig józan észszel nem állíthatni, hogy rovatesere miatt eszközöltettek;

hogy továbbá téves a bizottságnak azon álli-tása, miszerint az ily rovateserek a mérlegező bi-zottság nélkül alig feltalálhatók lennének, sőt hogy a könyvelés önmaga különféle módozat felett ren-delkezik, melyek alkalmazásával a könyvelő maga köteles észrevenni valamely rovatesere létezését és képes ezt fel is deríteni; nem különben

hogy a főkönyvben eszközölt áttételek csak akkor engedhetők meg, ha magában a főkönyvben fordultak elő téves beírások, p. o. a tartozási rovat helyett a követelésibe vagy megfordítva; ámde minden másnemű rovatesere avagy téves bejegyzés kiigazítása csakis az előző könyvekkel összefüggés-ben eszközölthetnek, mint például a betéti kamatok áttételénél a betétek számlájára, mert a főkönyvben egyedül keresztül vitt efféle áttételek által a főkönyv elveszti összefüggését az előző könyvekkel, mely-eknek hű visszatükörözése kell hogy legyen, minek hiányában annak hitelessége megingattatik;

s hogy végtére olyan könyvelés, mely a netán becsúszott hiányok felderítésére nem foglalja ma-gában a kellő önellenőrködés kellékeit, vagy a hol ha léteznek is ezen kellékek, a kezelő által fel nem ismertetnek, elannyira: hogy a multban előfordult rovateserek egyszerűn a főkönyvben eszközölt át-tételek által igazíthatnak ki, jövőre nézve pedig ilyenek kiigazítása céljából egy külön bizottság igénybevetelésének végső eszköze helyett mást ja-vaslatba hozni nem tudnak; az ily könyvelés egy nyilvános pénzüntézetben nem tűrhető, s ott, hol az ilyen létezik, gyökeres orvoslásról gondoskodni okvetlen szükséges.

Részemről, meggyőződve, miszerint Markovics úr, de bárki más is ezen állításaim helyességét elismeri, következőleg az orvoslát szükségességét is belátja, nem mulaszthatom el következő igény-telen nézetemnek kifejezést adni: küldessék ki ugyanis egy szakértő bizottság azon feladattal, hogy a kecskeméti ipar-hitelintézet és népbank könyvelését tanulmányozza, a létező hiányokat felderítse, és adjon véleményes jelentést a köny-velés folytatását illetőleg kiadandó utasítások iránt.

Bóka Péter,
r. tanár,
mint részvényes.

hatjuk, hogy a méter igen kevés híján annyi mint 38 hüvelyk.

Hasonlítsuk most össze a métert a rőffel. Már az eddig mondottakból is gondolható, hogy a méter nagyobb a rőfnél. Megint csak igen parányit hibázok, mikor azt mondom, hogy a méter az öt fertály rőfnél egy hüvelykkel nagyobb. Vagy talán még könnyebben megjegyezhetik az olvasók, ha ugyanezt így mondom: 7 méter épen annyi mint 9 rőf.

Hát a centiméter nagyobb-e vagy kisebb a hüvelyknél? Nyilvánvaló, hogy sokkal kisebb. Hiszen 1 méter, vagyis 100 centiméter csak 38 hüvelyk tesz. Ebből látható, hogy egy centiméter csak valamivel nagyobb $\frac{1}{3}$ hüvelyknél.

Foglaljuk össze röviden mindazt, a mit az új hosszúság-mértékekről mondtunk.

1) 1876-tól fogva csak két hosszúság-mérték lesz a közforgalomban, t. i. a **méter** és ennek századrésze a **centiméter**.

2) A méter igen kevés híján annyi mint 38 hüvelyk, és 7 méter tesz 9 rőföt.

3) A centiméter valamivel nagyobb $\frac{1}{3}$ hüvelyknél.

E 3 tételben benne foglaltatik mindaz, a mit az új hosszúság-mértékekről tudnia kell mindenkinek. E tételek segítségével könnyen ki lehet számítani, hogy ennyi meg ennyi méter és centiméter hány öl, hány láb és hány hüvelyk, vagy ha tetszik hány rőf? és ki lehet számítani viszont, hogy ennyi meg ennyi öl, láb és hüvelyk, vagy ennyi meg ennyi rőf hány méter és centiméter?

De minthogy a számolgatás nem mindenkinek kenyerre, a netáni zavarok és hibák elkerülése végett e munkácskának tulsó oldalán összeállítottunk egy kis táblázatot, melyből mindenki kikeresheti könnyen, hogy a régi hosszúság-mértékek mennyit tesznek az új méter-mértékben. E táblázat 4 fejezetből áll; az

1-ső fejezetben meg van mondva, hogy ennyi meg ennyi hüvelyk hány centiméter? Például a 7-ik sorban az áll, hogy 7 hüvelyk annyi mint 18 centiméter és így tovább. E fejezet 11 hüvelykkel végződik, mert 12 hüvelyk már 1 láb levén; megtalálható a 2-ik fejezetben.

A 2-ik fejezetben meg van mondva, hogy ennyi meg ennyi láb hány méter és centiméter? Ez a fejezet végződik 5 lábbal, mert 6 láb 1 ölet tevén; megtalálható a 3-ik fejezetben.

A 3-ik fejezetben meg van mondva, hogy ennyi meg ennyi öl hány méter és centiméter? Ha p. o. tudni akarom, hogy 527 öl hány méter és centiméter, azt e táblázatban így találom meg:

500 öl annyi mint 948 méter, 24 centiméter
20 " " " 37 " 93 "
7 " " " 13 " 28 "

Összesen 527 öl annyi mint 999 méter, 45 centiméter.

A 4-ik fejezetben meg van mondva, hogy ennyi meg ennyi rőf hány méter és centiméter? Ha például tudni akarom, hogy 128 és $\frac{3}{4}$ rőfhány méter és centiméter, azt e fejezetben így találom meg:

100 rőf annyi mint 77 méter, 70 centiméter.
20 " " " 15 " 54 "
8 " " " 6 " 22 "
$\frac{3}{4}$ " " " — " 58 "

Össz. 128 $\frac{3}{4}$ rőf annyi mint 100 méter, 04 centiméter.

A régi hosszúság-mértékek átszámítása újakra.

(Rövidség okáért a méter m.-mel és a centiméter c.m.-mel jelöltetik.)

1) Hüvelyk		3) Öl		4) Rőf	
c.m.-ben.		m. és c.m.-ben.		m. és c.m.-ben.	
Ennyi hüvelyk	Hány	Ennyi öl	Hány	Ennyi rőf	Hány
	m. c.m.		m. c.m.		m. c.m.
1	— 3	1	1 90	$\frac{1}{8}$	— 10
2	— 5	2	3 79	$\frac{1}{4}$	— 19
3	— 8	3	5 69	$\frac{1}{2}$	— 26
4	— 11	4	7 59	$\frac{3}{8}$	— 29
5	— 13	5	9 48	$\frac{1}{2}$	— 39
6	— 16	6	11 38	$\frac{3}{4}$	— 49
7	— 18	7	13 28	$\frac{1}{2}$	— 52
8	— 21	8	15 17	$\frac{3}{4}$	— 58
9	— 24	9	17 07	$\frac{1}{2}$	— 68
10	— 26	10	18 97	1	— 78
11	— 29	20	37 93	2	1 56
		30	56 86	3	2 33
		40	75 86	4	3 11
		50	94 82	5	3 89
		60	113 79	6	4 67
		70	132 75	7	5 44
		80	151 72	8	6 22
		90	170 68	9	7 00
		100	189 65	10	7 77
		200	379 30	20	15 54
		300	568 95	30	23 31
		400	758 59	40	31 08
		500	948 24	50	38 85
		600	1137 89	60	46 62
		700	1327 54	70	54 39
		800	1517 19	80	62 16
		900	1706 84	90	69 93
		1000	1896 48	100	77 70

1-ső példa.
459 öl, 2 láb és 6 hüvelyk hány méter és centiméter?

400 öl 758 m. 59 c.m.
50 " 94 " 82 "
9 " 17 " 06 "
2 láb — " 63 "
6 h. — " 16 "

2-ik példa.

32 $\frac{1}{4}$ rőf hány méter és centiméter?
30 rőf 23 m. 31 c.m.
2 " 1 " 56 "
 $\frac{1}{4}$ " — " 19 "

Össz.: 871 m. 27 c.m.

(Folytatása következik.)

HELYBELI ÚJDONSÁGOK.

* **A helyi állami reáltanodához** t. Sároői Szabó Pál urat nevezte ki a n. m. közoktatási miniszterium rendes rajztanárul. Ennél kedvesebb újdonsággal alig örvendeztethettük volna meg a szülőket, kiknek gyermekei az állami reáltanodába járnak, mert fentemlített tanár urat, városunk szülöttét mindenki mint tudományosan képzett, jeles tehetségű, mivel tanferfiút ismeri; vezérelje őt a gondviselés minél előbb körünkbe!

* **Ez is megtörtént.** Egyik asztalos polgártársunk K. Zs. a napokban meglátogatta egyik céhtársát, a ki jelenleg ércokorsó-raktárt is tart, s miután sorra nézte a raktárban levő csinos ércokorsókat, és azoknak csinoságáról elismerőleg nyilatkozott, végre azzal akarta kifejezni a fakorsók előnyét az ércokorsóké fölött, hogy „igaz hogy az ércokorsók nagyon szépek, de nem olyan egészségesek, mint a fakorsók.” Mire a meglátogatott ércokorsó tulajdonos azt válaszolta, hogy a sir még egészségtelenebb mind a kettőnél, mégis csak bele teszik az embert.

— **Ismét öngyilkosság.** Bába József honvédtizedes szeptember hó 29-én haza térvén a gyakorlatokról, viruló életének egy golyó által vetett véget. A kósa hír azt állítja, hogy a szerencsétlen fiatal szerelmi viszonyának zilált volta indította volna ezen örült lépésre.

Nyilvános köszönet.

Néhai özvegy Deák Lászlóné, született Firtling Julianna asszony, hön szeretett leányunk folyó évi szept. 26-kán történt temetése alkalmával nyilvánult részvétért, illetőleg szíves fáradozásért az egész m. t. közönségnek, különösen a helyi Nöegyletnek, Dalárdának, Tüzoltóegyletnek megszomorodott szívünk legőszintébb halálját, tiszteletteljes köszönetünket jelentjük és nyilvánítjuk. — Kecskemét, 1874. okt. 1.

Az elhunytjának szüléi és gyermekei.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **(Sokat hányatott élet.)** A temesvári német lap a következő érdekes történetet közli: Ma egy férfiú utazott át városunkon, kinek élete oly gazdag kalandokban, minőre csak Romániában lehet akadni. Az illető Sztupa Sándor Kecskemétről, néhány év előtt Varsóba utazott, hol szücsárkat akart vásárolni. A városban roszhirű helyre jutott, hol minden pénzből kifosztották, és így teljesen idegen országban oly kétségbeejtő helyzetbe jutott, hogy a visszatérésnek még reményével is fölhagyott, és mint titkár egy gróf Ahlefeldt szolgálataiba lépett, ki az időben Varsóban tartózkodott. Itt egy gazdag lengyel hölgygel ismerkedett meg, kivel házasságra lépett, de a nő nemsokára meghalt, és Sztupának tetemes vagyont hagyott hátra. Most Magyarországra akart visszatérni, de denúciáció által egy összeesküvésbe kevertetett, és élet-hossziglani kényszermunkára Szibériába száműzetett. Itt öt évig maradt, míg végre két év előtt szerencsés véletlen által menekült. Egy szikla repesztésénél ugyanis egy akna idő előtt robbant föl, és több tisztet és munkást megölt; többek közt a kormányzó fiát sem találták meg, és már elveszettnek tartották, midőn Sztupának sikerült őt egy rom- és köhalmaz alól kihúzni, és így életét megmenteni. A kormányzó közbenjárására Sztupa nemcsak szabadon bocsáttatott, de elkobzott vagyonának legnagyobb részét is visszakapta. Az Oroszországban tartózkodástól azonban teljesen elment a kedve, s Temesvár környékén akar megtelepedni, hol nagyobb mérvű gazdaságot akar kezdeni. (Kecskeméten Sztupa nevű család nincs. Szerk.)

— **A zsebmetsző kutya.** A napokban Budán egy uszár ödögött a piacon, s míg egy asszonyság lehajolt, hogy az előtte levő zöldség-csomagot egyik kezével felemelje és közelebről megtekintse, addig az uszár a másik kezéből lelógó pénzestárcát szájába kapta, és útnak eredt vele; a véletlen rablás által zavarba jött nő minden kigondolható kutya-neven szölgitgató és csalogató magához a rablót, ez azonban szónak sem állva még talán ma is szalad a pénzzel.

⊕ **„Apolló”** zenemű folyóirat 17—18-dik kettős száma megjelent a következő tartalommal: 1) „Száz szüz négyes.” Lecocq Károly hasoncímű operettjéből vett dallamokból szerkeszté Hölzl Lőrinc. 2) „Bölcsődal”, Kapy Gyulától. 3) „Andalgó, toborzó és friss” Biharitól, zongorára alkalmazta Vachtel Aurel. 4) „Étude”, Borgel L.-től. 5) Két kedvelt népdal: I. „Beh szomorú ez az élet.” II. „Pántlikás kalapom.” 6) „Arva voltam, nincs öröme szívemnek” és „Mit ér a fa, ha rosz fajta.” Oláh Károly dalai, zongorára átírta Tisza Aladár. A borítékon: A zene történelme, Kapy Gyulától. Bihar y zeneszerzeményei, Vachtel Aureltől. Vegyes. Zeneműjegyzék. A kettős szám ára 1 frt.

Kimutatás

a kecskeméti pénzüintézetek 1874-ik évi szeptember havi forgalmáról.

Takarékpénztár.

Bevétel:

Pénztárállás 1874. aug. 31.	3,181 frt. 73 kr.
Betételek után	50,785 " 94 "
Különféle díjak után	1,180 " 81 "
Különféle kamatok után	6,639 " 42 "

Kölesön visszafizetések:

Váltók után	185,489 " 50 "
Elölég után	2,341 " — "
Ingatlan után	210 " — "
Váltó visleszámit. után	43,000 " — "
Egyletiház terv	575 " 08 "
Egyletiház n.-körös-útcai része sz. k. Kecskemét város által kisajátított	18,000 " — "
	311,403 frt. 48 kr.

Kiadás:

Visszafizetett betét és tők. kamat	74,281 frt. 91 kr.
Kifizetett folyó kamat	881 " 18 "
Kifizetett visleszám. kamat	715 " 60 "

Kölesönök:

Váltókra	173,190 " — "
Állam- és hitelpap. előleg	2,580 " — "
Ingatlanra	19,260 " — "
Váltó visleszámitolás	12,000 " — "
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolga fizetése	302 " — "
Egyletiház	4,645 " 91 "
Pénztárállás szept. hó 30-án	23,546 " 88 "
	311,403 frt. 48 kr.

Markovics.

Kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank.

Bevétel:

Pénztárállás aug. 31-én	2,487 frt. 07 kr.
Kötelezett takarékbetét után	74 " — "
Váltó visszafizetések	64,487 " 76 "
Elölég	25,791 " — "
Folyószámlák	13,852 " 01 "
Pesti telepítvények	25,000 " — "
Kamatok	1,689 " 06 "
Díjak	1,089 " 69 "
Késedelmi kamatok	7 " 76 "
Intődíjak	— " 70 "
Átiratási díjak	1 " — "
Államilletékek	28 " 25 "
	134,508 frt. 30 kr.

Kiadás:

Váltó leszámolásra	56,495 frt. — kr.
Előlegekre	27,149 " — "
Folyószámlákra	21,550 " 31 "
Kötelezett takarékbetétekre	1,030 " 50 "
Pesti telepítvényekre	22,386 " 14 "
Folyó kamatokra	714 " 18 "
Elnöki tiszteletdíj és tisztviselők fizetése	338 " 32 "
Üzleti költségekre	18 " 86 "
Osztalék részvények után	192 " — "
Osztalék köt. tak betétekre	29 " 95 "
Függő kamat	41 " 18 "
Állami illeték	20 " — "
	129,965 " 44 "

Pénztárállás szept. 30-án	4542 " 86 "
	134,508 frt. 30 kr.

Vajda, könyvvivő.

Felelős szerkesztő: Szűcs Imre.

NYILTÉR.

(Beküldetett.)

Minden betegnek erőt és egészséget ad minden gyógyszer és költsékezés nélkül.

REVALESCIÈRE DU BARRY Londonból.

Már 26 év óta semmiféle betegség sem képes ezen kellemes egészségi tápszernek ellenállani, mely leküzd — felnőtteknél ép úgy mint gyermekeknél — gyógyszer és költség nélkül minden gyomor-, ideg-, mell-, tüdő-, máj-, mirigy-, nyákhártya-, légzési, hólyag-, és vese-bajt, gümőkört, szédülést, légzési nehézséget, köhögést, emészthetlenséget, dugulást, hasmenést, álmatlanságot, gyöngeséget, aranyeret, vízkört, hideglázt, fofájást, vértolulást, fülzúgást, mellégést és hányást még a terhesség állapotában is, diabetest, melancholiát, elsoványodást, eszt, kösz-

vényt, sápkört — Kivonat 80,000 bizonyítványból oly gyógyszerrel felett, melyek minden gyógyszerrel dacoltak s melyek közt bizonyítványok dr. Wurzer tanártól, dr. Angelstein egészségügyi tanácsostól, dr. Shorelandtól, dr. Campbelltól, dr. Dédé tanártól, dr. Uretől, Castlestuart grófnőtől, Brehan marquistól, Issenstein hercegtől, Mensdorff-Pouilly miniszterelnöktől és számos más magas állású egyénektől lelhető, s kiváncsokra bérmentesen megküldetnek.

Rövidített kivonat a bizonyítványokból:

64,210. sz. Brehan marquis 7 évi máj-betegség, reszketegség, elsóványodás és hypochondriáról.
79,810. sz. Özv. Klemm asszonyság, Düsseldorf, évekig tartó főfájás és hányásról.

75,877. sz. Köller Flórián, cs. k. katonai gondnok Nagyvárad, tüdő- és légeső-hurut, szédülés és mellsó-rulásról.

75,970. sz. Teschner Gábor úr, a magasb nyilvános kereskedelmi tanintézet hallgatója Bécsben, a mellbaj és idegziláltság kétségbeesítő fokáról.

65,715. sz. Montlouis kisasszony, emészthetlenség, álmatlanság és elsóványodásról.

75,928. sz. Sigmó báró, kezei és lábainak 10 éven át tartott szélhűdségéről, sat.

Táplálóból lévén a húsnál a Revalescioré, felnöttek- és gyermekeknek árát orvosságokban 50 szeresen megtakarítja.

Bádogszelencékben fél font 1 frt 50 kr, 1 font 2 frt 50 kr, 2 font 4 frt 50 kr, 5 font 10 frt, 12

font 20 frt, 24 font 36 frt. — Revalescioré-Biscuiták szelencékben 2 frt 50 kr, és 4 frt 50 kr-ig. — Revalescioré Chocolatée por és tábla alakban 12 csészére 1 frt 50 kr, 24 csészére 2 frt 50 kr, 48 csészére 4 frt 50 kr; porok alakjában 120 csészére 10 frt, 288 csészére 20 frt, 576 csészére 36 frt. — Kapható **Barry du Barry et Comp.** cégnél **Bécsben Wallfisch-gasse 8. sz.** Pesten: Török József gyógyszerésznél; Temesváron: Quiriny Alajos gyógyszerésznél; Eszéken: Dávid Gyula gyógyszerésznél; Debrecenben: Mihalovics István gyógyszerésznél, valamint minden más városban jónévi gyógyszerészek és fűszerkereskedőknel; szétküldi továbbá a bécsi ház postai utalvány mellett bármely vidékre is. (42)

H I R D E T É S E K.

Üres fogak kitöltésére

nincs hatályosabb és jobb szer, mint dr. **Popp J. G.** udv. fogorvos úr (Bécs város, Bognergasse Nr. 2.) fogonja, melyet mindenki könnyen és fájdalom nélkül behelyezhet odvas fogaiba, mely aztán a fogrészekkel és foghússal teljesen egyesül, s a fogakat a további elromlástól óvja s a fájdalmat csillapítja.

Anatherin-szájviz

Dr. POPP J. G. cs. kir. udvari fogorvostól Bécsben Stadt Bognergasse Nr. 2.

üvegekben 1 frt. 40 kr. a legkitünőbb szer csúszos fogfájdalmakban, gyuladásoknál, a foghús daganatai-és sebeinél; fölolvastja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését; az inogó fogakat a foghús erősítése által szilárdítja; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagoktól megtisztítja, a száznak kellemes frisseséget kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot.

Anatherin-fogpasta

Dr. POPP J. G. cs. kir. udv. fogorvostól Bécsben.

Ezen készítmény a lehelet frissességét és tisztaságát fentartja, azonkívül a fogaknak hófehérséget kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora.

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak napenkénti használata által nemcsak a közönséges fogkö eltávolítatik, hanem a fogak zománca és finomsága is mindinkább tökéletesbül.

Kaphatók:

Kecskeméten: Milhoffer János, Katona Zsigmond és Machleid Alajos, Nagy-Körösön: Praxler N. és Rudy J., Czegléden: Persay A., Szolnokon: Horánszky S., Abonyban: Scheftsik M., Kun-Szent-Miklóson: Tóth S., Fegyverházán: Hoffer A., Szabad-Szálláson: Rosznyay A., Izsákon: Horánszky S., Csongrádon: Jeszenszky K., Duna-Veesén: Klinke A., Kis-Körösön: Gubas K. és Pankuk J., Kalocsán: Horváth K., Mező-Túron: Somogyi J., és Majsán: Tarjay P. gyógyszerész uraknál. 74 (18—8)

ROSENBAUM J. és FIA

tisztelettel tudatják úgy a helybeli, valamint a vidéki t. c. közönséggel, miszerint **siremlék-raktárukat** nagyválasztékú és minden belső felszereléssel ellátott

ÉRCKOPORSÓ-RAKTÁRRAL

bővítették. Kapható náluk egyszersmind vizhatlan kelméből készített **siri-koszorúk** is — Vidékieknek levél útján megkeresésre a siremlékek alakjáról rajz díjmentesen küldetik.

A t. c. közönség becses figyelmébe ajánlják magokat a fentnevezettek.

Raktár-helyiség: Nagy-körösi-útca 14. sz. a. Hazay József-féle házban, Kecskeméten.

56 (52—21)

Értesítés.

Van szerencsénk a t. c. közönséget tisztelettel értesíteni miszerint a több évek óta helyben fenálló

Lówy-féle épületfa-kereskedést

átvettük és azt üzletünkkel egyesítettük. Az átvett anyagokra, melyek a többtől elkülönítve,

végeladást nyitunk,

és azt a szolnoki tarifán alul áruba bocsátjuk:

Ez alkalommal el nem mulaszthatjuk a t. c. közönségnek jól felszerelt épület- és tűzifa-kereskedésünket, nevezetesen: különféle méretű szálfá, deszka, palló, fűrészelt épületfa, lécz, zsindely, fedélszerép és tűzifa készletünket a legjobb minőségben, legjutányosabb árak mellett ajánlani, kérjük a t. c. vevőközönséget — meggyőződés végett — bennünket becses látogatásával megtisztelni.

Kedves kötelességünknek ismerjük a t. c. közönségnek és mindazoknak, kik üzletünk két évi fenállása óta bennünket, becses pártfogás és jóakaró támogatásukkal szerencséltek legforróbb köszönetünket kifejezni, és kérjük azon bizalmat, melyet eddig irántunk tanúsítani sziveskedett, részünkre továbbra is fen tartani, biztosítván, hogy azt kiérdemelni mindenkor főtörekvésünknek tartjuk.

125 (3—3) **Lichtner Dávid és fia.**

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti királyi törvényszék polgári osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint **Bálint Imre** felperes részére 100 frt. tőke követelése és járuléki kielégítése végett végrehajtást szenvedett alperes **Szebenyi János és Farkas Annától** bíróság lefoglalt pusztá **Lajos-Mizsén** levő **Iványosi István és Iványosi Balázstól** szerzett, **Tarnay Károly, Jobbágy István és Peskó N.** szomszédságában levő tartozékaival együtt 407 frtra becsült 15 hold földre a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1874. évi október 25. és szükség esetében 1874. évi december 4. napjának mindég délelőtti 9 órája a helyszínén **Lajos-Mizsén** akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá bocsájtott ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvasatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

A perrendtartás 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölleségére fognak utasítottani.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék polgári osztályának 1874. augusztus 24-én tartott üléséből. 129 (3—2)

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1874.

Alulírott tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel: miszerint köz- és váltóüggyvédi

irodám

itt helyben, Szappan-útca 5. t. 73. sz. a. (id. Hemző-féle ház) f. hó 22-én megnyitottam.

Ajánlom ügyvédi szolgáltatást minden peres és peren kívüli ügyek gyors elintézésére.

Értesítéseket adok d. e. 7—9-ig, d. u. 1—3-ig. Kecskeméten, 1874. szept. 22.

Hemző László,

131 (2—2) köz- és váltóüggyvéd.

105 jk. 1874.

Pályázat.

Kecskemét városához tartozó, úgynevezett alsó-csödrői községi tanyai tanítói állomás üresedésbe jövén, ezen 400 frt. évi fizetéssel és szabad lakással összekötött állomásra tehát ezennel pályázat hirdettetik.

Minélfogva felhivatnak mindazok, kik azt elnyerni ohajtanák, hogy képességüket igazoló bizonyítványaikkal felszerelt folyamodványaikat f. 1874. évi nov. hó 1-ső napjáig az alulírt községi iskolaszéknel nyújtsák be.

Kelt Kecskeméten, 1874. szept. 23.

Tóth István,

133 (1—1) iskolaszéki elnök.

Hirdetmény.

Alulírott van szerencsém úgy a helybeli, mint a vidéki nagy közönséggel tudatni, hogy az egy évi önkényes urak részére a megkivántató katonai öltözéket a legjutányosabb árért készíttethetem.

Ugymint egy köpeny palitót, egy uniform kabátot, egy finomabb és egy gyakorlatra való nadrágot, egy finom bluzt, egy gyakorlatra való bluzt, két pár keztyűt, két nyakra való, két sapkát és egy csákót összesen 96 frt-ot o. é.

Mint hogy több év óta üzletemben minden rendű katonai öltözékek készülnek, ugyanazért a fentemlített önkényes katonai öltözékért az előlirt szabály szerint a felelősséget magamra vállalom.

Miért is a nagyérdemű közönség pártfogásába ajánlom magamat

Csolnok Ferenc,

férfi-szabó
122 (4—4) arany érdem-kereszt tulajdonosa.

Legnagyobb selyemárúkratára.

Bécs, Stock im Eisenplatz 2. sz.

RANZI B. P.

134 (4—1)

a szép mailandi nőhöz.

Mintát minden időben bérmentve küldök.

Alulírt tisztelettel jelentem a t. közönségnek, hogy

reszelővágó

műhelyemet itt helyben megnyitottam. Készítek mindenféle új reszelőt és rásplyt, a kopottakat pedig tökéletesen kijavítom. Egyszersmind a gőzmalmokhoz használni szokott **csákányok** és **buzogányok** élesítésének is szakértője vagyok.

Magamat a t. közönség pártfogásába ajánlom

Berki János.

(Lak. 1-ső tized vásári nagy-útcán 202. sz. a. Szentgyörgyi István úr házában.) 135 (3—1)

Ház-bérbeadás.

A VII-ik tizedben Lovárda-útca 54. szám alatti ház, mely áll: 5 szoba, 1 nagy konyha, 3 kamra, nagy pince, 2 istálló és igen térs udvarból, folyó évi november 1-től egy vagy két évre bérbeadandó. — Bővebb értesítést posta útján ad a tulajdonos

Krizsán József,

136 (2—1) pusztá Újfalú, u. posta Fegyverháza.

Hirdetmény.

A városi szegények élelmezésének határideje f. évi október hó 31-én lejárván, annak egy évre újbóli haszonbérbeadása a folyó évi 416. számú közgyűlési végzésel megrendeltetett, és árlejtési határidőül folyó évi október hó 5-ik napjának d. u. 3 órája a gazdászati hivatalban kitűzetett, melyre a vállalkozni akarók 300 frt. bánatpénzzel, annak megemlítésével hivatnak fel, hogy a megállapított árlejtési feltételek ugyanott a hivatalos órákban addig is megtekinthetők.

Kecskemét, 1874. szept. 23.
130 (2—2) **A gazd. osztály által.**

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint **Kecskemét város** árvasszékének 3046/1874. sz. megkeresése alapján néhai **id. Flórián György** örökösének a kecskeméti 2088. számú telekkönyvben 2384. részlet szám alatt foglalt s 10,710 frtra becsült házukra, továbbá a kecskeméti 10,883. sz. tjk. 152. r. sz. 3,120 frtra becsült csödrői földjükre, s végre a 10,884. sz. tjk. 455 r. sz. 40 frtra becsült mintegy 4 hold ballószegi erdejükre a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1874. évi október 13. és szükség esetében 1874. évi november 13-ik napjának mindég délelőtti 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy az árverés alá bocsájtott ingatlanságok becsáron alul soha el nem adhatók.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvasatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkvi hivatalban megtekinthetők.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1874. szept. 9-én tartott üléséből. 132 (3—2)

3585. sz. t. 1874.